

[Aage Knudsen.]

Tallet, der gås ud fra, er fastsat i den lov, der blev vedtaget i sommer, hvor det blev vedtaget at regulere normalbidragene een gang om året. Der er også sket den ændring i det sidste års tid, at man har fået et fast grundlag for reguleringen af disse sats. I den oprindelige lov var det overladt til den højtærede socialminister at fastsætte bidragene hvert andet år, og der var ikke nogen bestemt regel om, på hvilken måde eller på hvilket grundlag disse bidrag skulle fastsættes.

Man har i folketingsudvalget drøftet spørgsmålet om en eventuel halvårlig regulering af indtægtsgrænserne for forskudsvis udbetaling, men der har vist sig så store vanskeligheder af administrativ art derved, at man er gået bort fra tanken. Jeg vil dog gerne understrege, at den højtærede socialminister har fremhævet, at øjeblikkelige ændringer i bidragmodtagernes indtægt kun skal tages i betragtning i de tilfælde, hvor de vil komme modtagerne af bidraget tilgode, men ikke, når de vil bevirke en nedgang eller et bortfald af bidraget, fordi vedkommendes indtægt er steget i årets løb.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Grue-Sørensen: Det foreliggende lovforslag vedrørende normalbidragenes størrelse er for så vidt kun en videreførelse af de bestemmelser, der er fastsat i loven af 30. april i år. Indtil da var det sådan, at normalbidragene blev fastsat hvert andet år. I foråret gik vi over til fastsættelse een gang om året, og nu foreslås to gange om året, og så kan vi da vist heller ikke komme længere. Men jeg tager det som udtryk for, at den højtærede minister hermed vil have fastslået et ganske bestemt princip, der fjernede de uheldige virkninger af fastsættelsen af normalbidragene før, hvor det uvægerlig gik sådan, at den af forældrene, som havde barnet hos sig, under de stadig stigende leveomkostninger måtte tage hovedparten af byrden. Det har ministeren fundet uheldigt, det finder vi også uheldigt, og ved at reguleringen finder sted to gange om året, går det sådan, at den byrdefordeling, som er fastsat i loven, og som vi har givet vor tilslutning til, bliver fulgt så snert som muligt. Forholdet er jo det, at de mennesker, som kommer ind under denne lovs bestemmelser, som regel er folk, der på mange måder er vanskeligt stillet, og gennem lovgivningen bør vi tage alt muligt skyldigt hensyn dertil. Det har man

indtryk af, at den højtærede minister har tilstræbt ved fremsættelsen af dette lovforslag, og derfor giver vi det vor absolutte tilslutning.

Bouet: Jeg skal heller ikke om dette lovforslag fremsætte mange bemærkninger. Det er en naturlig følge af, at man ændrer reguleringen for alders- og invaliderentemodtagerne, at man også ændrer den for de kategorier af medborgere, som normalbidragene angår. Mange af dem trænger vel i høj grad til det. Vi er fra vor side indforstået med, at denne regulering finder sted to gange om året. Da loven træder i kraft straks med bindende virkning for bidrag, der er forfaldet til 1. oktober i år, vil de pågældende jo også få en hurtig hjælp. Vi er meget tilfreds med lovforslaget, og jeg kan på partiets vegne anbefale det til en hurtig behandling.

Ingeborg Refslund Thomsen: For kun et halvt år siden gik man bort fra at fastsætte normalbidragene for 2 år ad gangen, idet man vedtog, at bidragene fremtidig skulle fastsættes for kun eet år ad gangen. For at komme den højere retfærdighed så nær som muligt, foreslås det nu at fastsætte bidragets størrelse to gange årligt, at bringe det nærmere i overensstemmelse med pristallets udvikling, at forhøje eller nedsætte det, hver gang pristallet tager et trappetrin op eller ned. Den halvårlige hurtige regulering hilses jo med glæde af bidragmodtagerne, så længe priserne stiger. Når de forhåbentlig engang bevæger sig den modsatte vej, må man finde sig i at pengesummen omgående bliver lidt mindre, at der altså ikke kan blive en lille såkaldt konjunkturgevinst; det er jo heller ikke meningen. En stor del af disse normalbidrag udredes af staten, men mange, der ikke hører til pristalsfamilien, skal betale bidrag, og for dem kan forhøjelsen måske nok tynde. Men det er så selvfølgelig, at kårene ikke må forringes for de børn, der ikke lever i et trygt hjem sammen med en far og en mor; der er så meget, de ikke har, som andre ikke kan give dem, og ikke mindst af hensyn til dem gælder det om at opretholde og regulere de beskedne økonomiske kår gennem skiftende tider.

Bidragene bringes nu ind under mere faste rammer, der skal kunne udvides og indskrænkes i overensstemmelse med pristallets bevægelse. Jeg tror, det i øjeblikket er at komme retfærdigheden så nær som muligt. Vi mener, at man af hensyn til de